

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSKIH ZEMLJIŠČIH
(ZKZ-E)

1. člen

1.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»1.c člen

Za pripravo uredbe iz 3.b člena tega zakona, elaborata iz šestega odstavka 3.c člena tega zakona in drugega odstavka 3.č člena tega zakona, metodologije iz četrtega odstavka 3.f člena tega zakona in za pripravo predlogov za uvedbo agrarnih operacij ter z agrarnimi operacijami povezanih elaboratov, lahko ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izdelovalci in pripravljavci prostorskih aktov ter predlagatelji agrarnih operacij pridobivajo podatke iz uradnih zbirk podatkov, razen osebnih podatkov.

Predlagatelji agrarnih operacij lahko za pripravo predlogov za uvedbo agrarnih operacij ter z agrarnimi operacijami povezanih elaboratov, poleg podatkov iz prejšnjega odstavka, pridobivajo in nadalje obdelujejo tudi naslednje osebne podatke iz zemljiške knjige: osebno ime in naslov lastnika, osebno ime in naslov zakupnika.

Za potrebe izdelave elaborata iz šestega odstavka 3.c člena tega zakona in drugega odstavka 3.č člena tega zakona ter metodologije iz četrtega odstavka 3.f člena tega zakona lahko izdelovalci in pripravljavci prostorskih aktov pridobivajo in uporabljajo podatke o identifikacijskih številkah kmetijskih gospodarstev v povezavi s pripadajočimi grafičnimi enotami rabe zemljišč kmetijskih gospodarstev iz registra kmetijskih gospodarstev, ki se vodi po zakonu, ki ureja kmetijstvo.

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, izdelovalci in pripravljavci prostorskih aktov in predlagatelji agrarnih operacij lahko pridobivajo podatke o kmetijskih zemljiščih po prvem odstavku tega člena iz uradnih zbirk podatkov brezplačno.«.

2. člen

3.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.b člen

Z namenom varstva kmetijskih zemljišč in zagotavljanja samooskrbe v Republiki Sloveniji vlada z uredbo določi kvoto trajno varovanih kmetijskih zemljišč za lokalno skupnost, ki predstavlja površino trajno varovanih kmetijskih zemljišč, izraženo v hektarjih.

V izračun kvote trajno varovanih kmetijskih zemljišč iz prejšnjega odstavka se štejejo zemljišča, ki so po namenski rabi kmetijska in gozdna zemljišča, po evidenci dejanske rabe pa so uvrščena med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine. Če je povprečna boniteta teh zemljišč v lokalnih skupnosti višja od 40, se v kvoto štejejo zemljišča, ki imajo boniteto višjo od 40, če je nižja od 40, pa se v kvoto štejejo zemljišča, ki imajo boniteto višjo od povprečne bonitete zemljišč v lokalni skupnosti.

V kvoto trajno varovanih kmetijskih zemljišč ne sme biti vključenih več kot 80 odstotkov zemljišč, ki so po namenski rabi kmetijska in gozdna zemljišča, po evidenci dejanske rabe pa so uvrščena med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine.«.

3. člen

3.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.c člen

Lokalna skupnost mora osnutku prostorskega akta priložiti strokovno podlago s predlogom območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč, ki se določijo glede na obseg in zaokroženost zemljišč ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- boniteta kmetijskih zemljišč,
- s pravnomočno odločbo uvedene komasacije ali melioracije, razen agromelioracij,
- kmetijska zemljišča, ki imajo potencialni vodni vir, primeren za namakanje,
- obstoj trajnih nasadov ali
- lokalne značilnosti kmetijske pridelave in rabe kmetijskih zemljišč.

Ob upoštevanju pogojev iz prejšnjega odstavka se v predlog območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč vključijo zemljišča, ki so po namenski rabi kmetijska in gozdna zemljišča, po evidenci dejanske rabe pa so uvrščena med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine.

Strokovno podlago iz prvega odstavka lahko izdelata oseba, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov, licenco za izdelavo prostorskih aktov.

Če se pri izdelavi strokovne podlage iz prvega odstavka ugotovi neskladje med določeno boniteto kmetijskih zemljišč in stanjem v naravi, lahko lokalna skupnost, na predlog izdelovalca strokovne podlage, predlaga spremembo podatkov o boniteti zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja evidentiranje nepremičnin.

Lokalna skupnost v osnutku prostorskega akta, ob upoštevanju načel zakona, ki ureja prostorsko načrtovanje, načrtuje po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

1. na zemljiščih nekmetijske namenske rabe,
2. na območju predloga ostalih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet,
3. na območju predloga trajno varovanih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet.

Lokalna skupnost mora osnutku prostorskega akta priložiti elaborat posegov na kmetijska zemljišča, iz katerega je razvidno, da so posegi načrtovani v skladu s prejšnjim odstavkom.

Ob upoštevanju kvote iz prejšnjega člena tega zakona lokalna skupnost v prostorskem aktu določi območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, ki predstavljajo podrobnejšo namensko rabo kmetijskih zemljišč.

Površina posameznega območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč ne sme biti manjša od 2 hektarjev, vsa območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč pa ne smejo vsebovati več kot 15 odstotkov zemljišč nižje bonitete od povprečne bonitete zemljišč v lokalni skupnosti, ki so po namenski rabi kmetijska in gozdna zemljišča, po evidenci dejanske rabe pa so uvrščena med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine, če je povprečna boniteta zemljišč v lokalni skupnosti nižja od 40. Če je povprečna boniteta zemljišč v lokalni skupnosti višja od 40, območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč ne smejo vsebovati več kot 15 odstotkov zemljišč bonitete nižje od 40.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, določi podrobnejšo vsebino elaborata iz šestega odstavka tega člena.

Podrobnejše pogoje za določitev predloga območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč ter vsebino strokovne podlage iz prvega odstavka predpiše minister, pristojen za kmetijstvo.

Ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena ter zakon, ki ureja lokalno samoupravo, določi območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč vlada z uredbo, če lokalna skupnost prostorskega akta, s katerim se določijo območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, ne sprejme v roku iz 27. člena tega zakona.

Območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč iz prejšnjega odstavka se določijo ob upoštevanju pogojev in na način kot ga določajo prvi, drugi, tretji in osmi odstavek tega člena.«.

4. člen

3.č člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.č člen

Lokalna skupnost pri pripravi prostorskega akta s spremembo namenske rabe načrtuje po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

1. na zemljiščih ne kmetijske namenske rabe,
2. na zemljiščih, ki spadajo v območje ostalih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet,
3. na zemljiščih, ki spadajo v območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč, če gre za posege iz 3.d člena tega zakona, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet.

Lokalna skupnost mora osnutku prostorskega akta priložiti elaborat posegov na kmetijska zemljišča, iz katerega je razvidno, da so posegi načrtovani v skladu s tem členom.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, določi podrobnejšo vsebino elaborata iz prejšnjega odstavka.«.

5. člen

3.d člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.d člen

Na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč se lahko v prostorskem aktu lokalne skupnosti načrtujejo:

- objekti cestne infrastrukture lokalnega pomena, nujno potrebni zaradi navezave na cestno infrastrukturo iz prvega odstavka 3.f člena tega zakona,
- preselitve kmetijskih gospodarstev delno ali v celoti, ki so povezane z načrtovanjem cestne infrastrukture iz prvega odstavka 3.f člena tega zakona, in
- objekti vodne infrastrukture in vodne ureditve, nujno potrebne zaradi varstva pred škodljivim delovanjem voda, in objekti vodne infrastrukture in vodne ureditve lokalnega pomena, nujno potrebne zaradi prostorskih ureditev državnega pomena iz prvega odstavka 3.f člena tega zakona.

Pri načrtovanju v skladu s prejšnjim odstavkom mora lokalna skupnost upoštevati naslednja izravnalna ukrepa:

1. ohranjati je treba kompleks oziroma zaokroženost trajno varovanih kmetijskih zemljišč,
2. zaradi ohranjanja trajno varovanih kmetijskih zemljišč je treba v prostorskem aktu, s katerim se načrtujejo posegi na trajno varovana kmetijska zemljišča, določiti novo območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč.

Novo območje iz 2. točke prejšnjega odstavka se v prostorskem aktu opredeli kot podrobna namenska raba trajno varovana kmetijska zemljišča.

Pri določitvi novega območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč iz 2. točke drugega odstavka, je treba poleg pogojev iz drugega odstavka 3.c člena tega zakona ter druge, tretje, četrte in pete alinee prvega odstavka 3.c člena tega zakona, upoštevati naslednje zahteve:

- povprečna boniteta, utežena glede na površino novega območja, ne sme biti manjša od 80 % povprečne bonitete, utežene glede na površino območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, na katerega se posega,
- površina novega območja, utežena glede na boniteto, mora biti enaka površini izzetega območja, uteženi glede na boniteto,
- na območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč ni dopustno posegati, če zaradi načrtovanega posega preostali del območja ne bi več izpolnjeval pogojev za trajno varovana kmetijska zemljišča,
- novo območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč je lahko povezano z obstoječim območjem trajno varovanih kmetijskih zemljišč, ali pa se določi novo območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč v površini najmanj 2 hektarov.

Načrtovanje novih območij v skladu s prejšnjim odstavkom mora biti razvidno iz elaborata iz 3.č člena tega zakona.«.

6. člen

3.e člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.e člen

V prostorskih aktih se na kmetijskih zemljiščih brez spremembe namenske rabe lahko načrtujejo:

- kmetijski objekti in drugi posegi, namenjeni opravljanju kmetijske dejavnosti, in sicer:
 - a) na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč se lahko načrtujejo kmetijski objekti, ki po velikosti ne presegajo enostavnih objektov v skladu s predpisom, ki ureja razvrščanje objektov glede na zahtevnost gradnje,
 - b) na območju ostalih kmetijskih zemljišč se lahko načrtujejo kmetijski objekti, ki po velikosti ne presegajo nezahtevnih objektov v skladu s predpisom, ki ureja razvrščanje objektov glede na zahtevnost gradnje;
- gradbeno inženirski objekti, ki so po prepisih o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena uvrščeni v skupini 221 - daljinski cevovodi, daljinska (hrbtenična) komunikacijska omrežja in daljinski (prenosni) elektroenergetski vodi ter 222 - lokalni cevovodi, lokalni (distribucijski) elektroenergetski vodi in lokalna (dostopovna) komunikacijska omrežja;
- posegi za začasne ureditve za potrebe obrambe in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- časni posegi na kmetijska zemljišča;
- rekonstrukcije lokalnih in državnih cest v skladu z zakonom, ki ureja ceste.

Kmetijski objekti iz prve alinee prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo le v kmetijske namene.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, podrobneje določi vrste in velikost kmetijskih objektov in druge posege, namenjene opravljanju kmetijske dejavnosti iz prve alinee prvega odstavka tega člena ter začasne posege na kmetijska zemljišča iz četrte alinee prvega odstavka tega člena.

Minister, pristojen za kmetijstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za obrambo, podrobneje določi pogoje in vrste ureditev iz tretje alineje prvega odstavka tega člena.«.

7. člen

3.f člen se spremeni tako, da se glasi:

»3.f člen

Na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč se lahko načrtujejo:

1. širitve območij obstoječih prostorskih ureditev državnega pomena;
2. nove prostorske ureditve državnega pomena s področja:
 - a) cestne infrastrukture;
 - b) železniške infrastrukture;
 - c) energetske infrastrukture za oskrbo z električno energijo, in sicer:
 - hidroelektrarne, vrtine za pridobivanje geotermalne energije, elektroenergetske vode, plinovode, vročevode in naftovode ter priključke nanje;
 - vetrne elektrarne na kmetijskih zemljiščih z boniteto kmetijskih zemljišč do vključno 40;
 - č) vodne infrastrukture in vodne ureditve;
 - d) obrambe in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
 - e) zračnega prometa, in sicer radionavigacijske naprave za zračni promet.

Prostorske ureditve državnega pomena iz prejšnjega odstavka se načrtujejo na zemljiščih po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

3. zemljišča nekmetijske namenske rabe,
4. zemljišča, ki spadajo v območje ostalih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet,
5. zemljišča, ki spadajo v območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet.

Pri načrtovanju ureditev državnega pomena v skladu s prejšnjim odstavkom je treba v čim večji meri upoštevati obstoječa omrežja prometne in gospodarske javne infrastrukture ter načrtovati racionalno na način, da se v čim večji meri ohranjajo kmetijska zemljišča in njihova zaokroženost.

Variantne rešitve predlaganih prostorskih ureditev državnega pomena se presojujejo v skladu z metodologijo za ocenjevanje vplivov posegov na kmetijska zemljišča, na podlagi katere se za vsako variantno rešitev izdela izračun integralne ocene vpliva, ki vsebuje:

- faktor povprečne bonitete kmetijskih zemljišč na območju načrtovanega objekta v občini,
- razmerje med boniteto kmetijskih zemljišč, na katerih se načrtuje objekt, ter povprečno boniteto kmetijskih zemljišč v občini;
- faktor strnjenosti.

Z vidika varstva kmetijskih zemljišč je najugodnejša variantna rešitev, ki ima v skladu z metodologijo iz prejšnjega odstavka najmanjši vpliv na kmetijska zemljišča.

Podrobnejšo metodologijo iz četrtega odstavka predpiše minister, pristojen za kmetijstvo.

Pri načrtovanju v skladu s 3. točko drugega odstavka je treba upoštevati naslednje izravnalne ukrepe:

1. ohranjati je treba kompleks oziroma zaokroženost trajno varovanih kmetijskih zemljišč,
2. zaradi ohranjanja trajno varovanih kmetijskih zemljišč je treba v prostorskem aktu, s katerim se načrtujejo prostorske ureditve državnega pomena na trajno varovana kmetijska zemljišča, določiti novo območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč v skladu s prvo, drugo, tretjo in peto alineo četrtega odstavka 3.d člena tega zakona.

Novo območje iz 2. točke prejšnjega odstavka se povzame v prostorski akt lokalne skupnosti kot podrobna namenska raba trajno varovana kmetijska zemljišča.

8. člen

Za 3.f členom se dodajo novi 3.fa, 3.fb in 3.fc členi, ki se glasijo:

»3.fa člen

Če izravnalni ukrep iz 2. točke sedmega odstavka prejšnjega člena ni mogoč, se, ne glede na določbo prvega odstavka 3.g člena tega zakona, odškodnina zaradi spremembe namembnosti odmeri tudi za zemljiške parcele, ki imajo boniteto manj kot 51, če ležijo na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč.

Ne glede na določbo petega odstavka 3.g člena tega zakona se odškodnina zaradi spremembe namembnosti zemljiške parcele, ki leži na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč, odmeri po naslednji enačbi:

odškodnina zaradi spremembe namembnosti = tlorisna površina objekta x B,

pri čemer se faktor B določi glede na boniteto zemljišča, na katerem leži tloris objekta in ki se vodi v zemljiškem katastru, in znaša:

a) za gradnjo objektov, ki so po predpisih o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov uvrščeni v skupino objektov transportne infrastrukture in drugih gradbeno inženirskih objektov:

- boniteta zemljišča od 1 do 50: 5 eurov,
- boniteta zemljišča od 51 do 60: 6 eurov,
- boniteta zemljišča od 61 do 75: 8 eurov,
- boniteta zemljišča od 76 do 100: 10 eurov;

b) za gradnjo drugih objektov:

- boniteta zemljišča od 1 do 50: 5 eurov,
- boniteta zemljišča od 51 do 60: 9 eurov,
- boniteta zemljišča od 61 do 75: 17 eurov,
- boniteta zemljišča od 76 do 100: 25 eurov.

Za namen odmere odškodnine iz tega člena se v prostorskem aktu določijo zemljiške parcele, ki so na območju trajno varovanih kmetijskih zemljišč, na katerem se načrtujejo prostorske ureditve državnega pomena.

3.fb člen

Na območjih trajno varovanih kmetijskih zemljišč ni dopustno vzpostavljati območij za omilitvene in izravnalne ukrepe po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave, razen če so omilitveni in izravnalni ukrepi povezani z obstoječimi ali načrtovanimi prostorskimi ureditvami državnega pomena s področja cestne in železniške infrastrukture, če jih ni mogoče umestiti na druga zemljišča.

3.fc člen

Lokalna skupnost lahko, če to ni v nasprotju s strateškimi usmeritvami prostorskega razvoja občine, z občinskim podrobnim prostorskim načrtom v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje (v nadaljnjem besedilu: OPPN), na kmetijskih zemljiščih brez spremembe namenske rabe načrtuje

kmetijske objekte, ki so neposredno namenjeni kmetijski dejavnosti in so po predpisih o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov uvrščeni v naslednje skupine:

- 12711 – stavbe za rastlinsko pridelavo, če je način pridelave neposredno vezan na kmetijsko zemljišče;
- 12712 – stavbe za rejo živali, razen objektov, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje po predpisu, ki ureja vrste posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje;
- 12713 – stavbe za spravilo pridelka, vendar le v okviru ali neposredni bližini območja, na katerem že stojijo stavbe in gospodarska poslopja kmetije, razen vinskih kleti in zidanic;
- 12714 – druge nestanovanjske kmetijske stavbe.

Ne glede na določbe 3.d člena se objekti iz prejšnjega odstavka lahko načrtujejo tudi na območjih trajno varovanih kmetijskih zemljišč.

Kmetijske objekte iz prvega odstavka se načrtuje na zemljiščih nekmetijske namenske rabe, če to ni mogoče, pa v bližini obstoječe lokacije kmetijskega gospodarstva, in sicer na zemljiščih po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

1. na zemljiščih, ki spadajo v območje ostalih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet,
2. na zemljiščih, ki spadajo v območje trajno varovanih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet.

V postopek priprave OPPN iz prvega odstavka tega člena so lahko vključene le pobude kmetijskih gospodarstev, ki so vpisana v register kmetijskih gospodarstev po zakonu, ki ureja kmetijstvo, in ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- a) v primeru kmetije po zakonu, ki ureja kmetijstvo, mora biti nosilec te kmetije obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan na podlagi 17. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12);
- b) v primeru kmetijskega gospodarstva, organiziranega kot samostojni podjetnik ali pravna oseba, mora to kmetijsko gospodarstvo v letu pred vložitvijo vloge iz četrtega odstavka tega člena z opravljanjem kmetijske dejavnosti doseči najmanj 60 odstotkov svojega letnega prihodka, pri čemer mora biti ta prihodek večji od 30.000 evrov.

Za ugotovitev izpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka kmetijska gospodarstva vložijo vlogo na ministrstvo, pristojno za kmetijstvo. Vlogi je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz točke a) oziroma iz točke b) prejšnjega odstavka. O vlogi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, odloči z odločbo. Odločba o izpolnjevanju pogojev preneha veljati, če sklep o začetku priprave OPPN ni sprejet v dveh letih po pravnomočnosti.

Pobudo iz tretjega odstavka tega člena, ki ji mora biti priložena odločba ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, da kmetijsko gospodarstvo izpolnjuje predpisane pogoje, se vložijo na lokalno skupnost.

Območje OPPN iz prvega odstavka tega člena obsega zemljišča, namenjena gradnji objektov iz prvega odstavka tega člena, in zemljišča, ki so potrebna za njihovo redno rabo, lahko pa tudi več takšnih zemljišč na širšem območju občine, ki niso nujno medsebojno prostorsko povezana.

OPPN se pripravi ob upoštevanju usmeritev iz državnih in občinskih strateških prostorskih aktov. Glede vsebine, priprave in sprejema OPPN se upoštevajo predpisi o prostorskem načrtovanju.

Za potrebe odmere komunalnega prispevka se zemljišča v območju OPPN iz tega člena štejejo za stavbna zemljišča.

Kmetijski objekti iz prvega odstavka tega člena se lahko uporabljajo le v kmetijske namene.«.

9. člen

V drugem odstavku 3.h člena tega zakona se besedilo »in za financiranje izdelave strokovnih podlag iz 3.c člena tega zakona« nadomesti z besedilom », za vzpostavitev nadomestnih območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč in za sofinanciranje izdelave strokovnih podlag iz 3.c člena tega zakona«.

10. člen

V prvem odstavku 7. člena se črta tretja alineja.

Dosedanja četrta alineja postane tretja alineja.

V četrtem odstavku se črta besedilo »ali tretjo«.

V petem odstavku se črta besedilo »ali tretje«.

11. člen

V 17.a členu se prva alineja prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»- z osebami iz prvega, drugega in tretjega dednega reda v skladu z zakonom, ki ureja dedovanje;«.

Druga alineja prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»-pastorkom, zakoncem oziroma zunajzakonskim partnerjem tete ali strica, zetom, snaho oziroma zunajzakonskim partnerjem otroka ali posvojenca, otrokom zakonca oziroma zunajzakonskega partnerja, in obratno;«.

12. člen

V drugem odstavku 19. člena se v četrti alineji podpičje nadomesti z vejico in doda besedilo »razen če gre za promet z zaščiteno kmetijo, ki ni v skladu z 18. členom tega zakona;«.

V drugem odstavku 19. člena se v šesti alineji pika nadomesti s podpičjem in se doda nova sedma alineja, ki se glasi: »- na podlagi darilne pogodbe iz 17.a člena tega zakona.«.

13. člen

V drugem odstavku 20. člena se v drugi alineji besedilo »katastrska kultura« nadomesti z besedilom »boniteta zemljišča«.

V četrti alineji se za besedo »pogoje« doda besedilo »v skladu s tem zakonom«.

14. člen

V prvem odstavku 21. člena se besedilo »s povratnico prodajalcu in« nadomesti z besedilom »po pošti«.

Na koncu drugega odstavka se doda naslednje besedilo: »Na enak način prodajalcu pošlje vse sprejeme ponudb.«.

15. člen

V prvem odstavku 24. člena se v tretji alineji podpičje nadomesti s piko in se črta četrta alineja.

16. člen

V 56. členu se za obstoječim tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na določbe stvarnopravnega zakonika se za posamezno zemljiško parcelo v solastnini šteje, da se lastniki strinjajo z uvedbo komasacijskega postopka, če odločitev o tem sprejmejo s soglasjem več kot dveh tretjin solastnikov glede na njihove solastniške deleže.«.

Dosedanji četrti, peti, šesti in sedmi odstavek postanejo peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

17. člen

V 82. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na določbe stvarnopravnega zakonika se za posamezno zemljiško parcelo v solastnini šteje, da se lastniki strinjajo z uvedbo osuševanja, velikega namakalnega sistema ali agromelioracijo iz prve alineje drugega odstavka 80. člena tega zakona, če odločitev o tem sprejmejo s soglasjem več kot dveh tretjin solastnikov glede na njihove solastniške deleže.«.

V dosedanjem drugem odstavku se v četrti alineji za besedo »melioracije« doda vejica in besedilo »v primeru namakalnega sistema pa tudi izjave lastnikov, da bodo namakalni sistem uporabljali«.

V dosedanjem drugem odstavku se v šesti alineji črtata besedili »ki mora biti pravna oseba,« ter »in kasnejšega upravljanja z melioracijskim sistemom«.

V dosedanjem drugem odstavku se črta sedma alineja.

V dosedanjem drugem odstavku osma alineja postane sedma alineja.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

V novem tretjem odstavku se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »prvega odstavka tega člena«.

18. člen

V 91. členu se črtata tretji in četrti odstavek.

19. člen

V drugem odstavku 95. člena se v prvem stavku črta besedilo »in jih pristojna upravna enota posreduje pristojni geodetski upravi, ta pa v skupno bazo zemljiškega katastra«.

20. člen

98. člen se črta.

21. člen

V drugem stavku 106. člena se besedilo »četrtga odstavka 3.č« nadomesti z besedilom »drugega odstavka 3.e«.

22. člen

V 107. členu točke A) se peta alineja črta.

Dosedanja šesta do enajsta alineja točke A) postanejo peta do deseta alineja.

V B) točki se peta alineja črta.

Dosedanja šesta do dvanajsta alineja točke B) postanejo peta do enajsta alineja.

23. člen

V prvem odstavku 108. člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. spremeni namembnost objekta iz prve alineje prvega odstavka 3.e in prvega odstavka 3.h člena tega zakona (drugi odstavek 3.e in deseti odstavek 3.h člena);«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Vlada izda podzakonski predpis iz tega zakona v roku šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

25. člen

Minister, pristojen za kmetijstvo, izda podzakonske predpise iz tega zakona v roku šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

26. člen

Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, sofinancira strokovno podlago iz prvega odstavka 3.c člena tega zakona v višini 10.000 evrov, če je prostorski akt, s katerim se določijo območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, sprejet v roku iz 27. člena tega zakona.

27. člen

Lokalna skupnost mora prostorski načrt iz sedmega odstavka 3.c člena tega zakona sprejeti najkasneje v 5 letih po uveljavitvi predpisov iz 3.b in 3.c člena tega zakona.

28. člen

V postopkih prostorskega načrtovanja lokalnih skupnosti, v katerih so bili sklepi o začetku postopka priprave prostorskega akta sprejeti pred uveljavitvijo predpisov iz 3.b in 3.c tega zakona, se pri izdaji smernic in mnenj za načrtovane posege na vsa kmetijska zemljišča uporabljajo določbe 6. in 44. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08-ZVO-1B, 108/09, 80/10-ZUPUDPP (106/10 popr.), 43/11-ZKZ-C, 57/12, 57/12-ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13-skl. US) ter Pravilnik o kriterijih za načrtovanje prostorskih ureditev in posegov v prostor na najboljših kmetijskih zemljiščih zunaj območij naselij (Uradni list RS, št. 110/08), razen tretjega stavka prvega odstavka 2. člena in tretje alineje četrtega odstavka 4. člena.

Lokalna skupnost mora pri pripravi prostorskega akta ob upoštevanju načel zakona, ki ureja prostorsko načrtovanje, načrtovati po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

1. zemljišča nekmetijske namenske rabe,
2. zemljišča kmetijske namenske rabe, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet.

29. člen

Do uveljavitve prostorskega akta, s katerim se določijo območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, se prostorske ureditve državnega pomena načrtujejo po naslednjem prednostnem vrstnem redu:

1. zemljišča nekmetijske namenske rabe,
2. zemljišča kmetijske namenske rabe, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet, ter na način, da se v čim manjši meri umeščajo na območja izvedenih agrarnih operacij in na območja trajnih nasadov.

Pri načrtovanju ureditev državnega pomena v skladu s prejšnjim odstavkom je treba v čim večji meri upoštevati obstoječa omrežja prometne in gospodarske javne infrastrukture ter načrtovati racionalno na način, da se v čim večji meri ohranjajo kmetijska zemljišča in njihova zaokroženost.

30. člen

Do uveljavitve predpisa iz 3.f člena tega zakona, izdelovalec prostorskega akta za pripravo študije variant, ki jo določajo predpisi s področja umeščanja prostorskih ureditev državnega pomena v prostor, izdelava analizo posegov na kmetijska zemljišča, ki vsebuje:

- obseg posega posamezne variante glede na boniteto kmetijskih zemljišč;
- obseg posega posamezne variante na območje izvedenih agrarnih operacij;
- način poseganja na zaokrožena območja kmetijskih zemljišč.

V fazi izdelave osnutka državnega prostorskega načrta se za izbrano varianto izdelava analiza posegov na kmetijska zemljišča, ki vsebuje obseg posega prostorskih ureditev na grafične enote rabe zemljišč kmetijskih gospodarstev za posamezna kmetijska gospodarstva v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo.

31. člen

Lokalna skupnost mora ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, posredovati podatke o kmetijski in gozdni namenski rabi prostora v roku 2 mesecev po uveljavitvi zakona, in sicer v vektorskem sloju (format zapisa .SHP).

Lokalna skupnost mora ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, sporočiti spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka. Pri pripravi predloga uredbe iz 3.b člena tega zakona se upoštevajo spremembe kmetijske in gozdne namenske rabe, ki jih lokalna skupnost posreduje do datuma, ki bo objavljen na spletni strani ministrstva, pristojnega za kmetijstvo.

Z globo 30.000 eurov se za prekršek kaznuje lokalna skupnost, ki ne sporoči podatkov iz prvega odstavka tega člena v predpisanem roku.

Z globo 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba v lokalni skupnosti.

32. člen

Do določitve območij trajno varovanih in ostalih kmetijskih zemljišč se na kmetijskih zemljiščih načrtujejo kmetijski objekti, ki po velikosti ne presegajo nezahtevnih objektov v skladu s predpisom, ki ureja razvrščanje objektov glede na zahtevnost gradnje.

33. člen

Posegi za začasne ureditve za potrebe obrambe in varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami iz tretje alinee 3.e člena tega zakona se lahko načrtujejo na kmetijskih zemljiščih po uveljavitvi predpisa iz četrtega odstavka 3.e člena tega zakona.

34. člen

Postopki prometa s kmetijskimi zemljišči, gozdovi ali kmetijami, ki so bili začeti do uveljavitve tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

35. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Predlagana sprememba je potrebna zaradi nomotehnične uskladitve s 3.č in 3.f členom.

K 2. členu

Nov koncept določitve trajno varovanih kmetijskih zemljišč temelji na določitvi kvote oziroma površine trajno varovanih kmetijskih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: TVKZ) po posamezni lokalni skupnosti.

Zaradi nizke samooskrbe in znatnega zmanjšanja obsega kvalitetnih kmetijskih zemljišč, je nujno potrebno določiti območja kmetijskih zemljišč, ki bodo varovana pred spreminjanjem namenske rabe in bodo trajno namenjena kmetovanju, s ciljem zagotavljati primerno stopnjo samooskrbe v Republiki Sloveniji. V ta namen bo vlada sprejela uredbo, s katero bo določila kvoto oziroma površino TVKZ za posamezno lokalno skupnost.

V izračun kvote se bodo štela zemljišča, ki so po namenski rabi kmetijska in gozdna zemljišča, po evidenci dejanske rabe pa so uvrščena med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine, kvota pa se bo določila ob upoštevanju povprečne bonitete teh zemljišč v lokalni skupnosti.

Če bo povprečna boniteta zemljišč, ki so po namenski rabi kmetijska in gozdna zemljišča, po evidenci dejanske rabe pa so uvrščena med njive in vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine, v lokalni skupnosti višja od 40, se bodo za določitev kvote upoštevala zemljišča z boniteto višjo od 40, če bo nižja od 40, se bodo za določitev kvote upoštevala zemljišča z boniteto višjo od povprečne bonitete zemljišč v lokalni skupnosti.

Omejuje se tudi površina vseh zemljišč, ki se bodo štela v kvoto (80 % zemljišč), z namenom, da bo lahko lokalna skupnost ohranjala kvoto v postopkih prostorskega načrtovanja.

K 3. členu

S spremenjenim 3.c členom se ureja določitev območij TVKZ v prostorskem aktu lokalne skupnosti. Ob upoštevanju kvote ter v zakonu določenih kriterijev bodo lokalne skupnosti v prostorskih aktih, na podlagi usklajevanja z vsemi nosilci urejanja prostora, določile območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč.

Podlaga za določitev območij trajno varovanih kmetijskih zemljiščih bo strokovna podlaga, katere del bo tudi predlog območij TVKZ. Predlog območij TVKZ se bo določil na podlagi naslednjih kriterijev: obseg in zaokroženost kmetijskih zemljišč, boniteta kmetijskih zemljišč, izvedene komasacije, osuševanje ali namakanje, bližina vodnih virov, primernih za namakanje, obstoj trajnih nasadov ali lokalne značilnosti kmetijske pridelave in rabe kmetijskih zemljišč.

Strokovno podlago, ki jo bo morala zagotoviti lokalna skupnost, bo lahko izdelala oseba, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov, licenco za izdelavo prostorskih aktov.. Strokovno podlago bo sofinanciralo ministrstvo, pristojno kmetijstvo, če bo prostorski akt, s katerim bodo določena območja TVKZ, sprejet v predpisanem roku.

Osnovni koncept načrtovanja na kmetijskih zemljiščih ostaja enak kot to velja po sedANJI ureditvi. Lokalna skupnost bo morala v osnutku prostorskega akta, s katerim bo določila območja TVKZ, upoštevati načela prostorskega načrtovanja na način, da bo posege v prostor (s spremembo kmetijske namenske rabe) načrtovala po naslednjem prednostnem vrstnem redu: 1. na zemljiščih nekmetijske namenske rabe, 2. na območju predloga ostalih kmetijskih zemljišč, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet, 3. na območju predloga TVKZ, pri čemer se najprej načrtuje na zemljiščih nižjih bonitet.

Osnutku prostorskega akta bo morala lokalna skupnost priložiti elaborat posegov na kmetijska zemljišča, iz katerega bo razvidno, da posege v prostor načrtuje v skladu s predpisanim vrstnim redom.

Po usklajevanju z lokalno skupnostjo in nosilci urejanja prostora se bodo, ob upoštevanju kvote, v prostorskem aktu lokalne skupnosti določila območja TVKZ in območja ostalih kmetijskih zemljišč. Površina posameznega območja TVKZ ne bo smela biti manjša od 2 hektarjev, vsa območja TVKZ pa ne bodo smela vsebovati več kot 15 odstotkov zemljišč nižje bonitete od povprečne bonitete zemljišč v lokalni skupnosti, če bo povprečna boniteta zemljišč v lokalni skupnosti nižja od 40. Če bo povprečna boniteta zemljišč v lokalni skupnosti višja od 40, območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč ne bodo smela vsebovati več kot 15 odstotkov zemljišč bonitete nižje od 40. Na ta način se želi zagotoviti, da bo območje TVKZ predstavljalo kompleks zemljišč, pa tudi, da bodo na območju TVKZ kvalitetna zemljišča, kar se izraža v boniteti oziroma proizvodni sposobnosti zemljišč. Območja TVKZ bodo predstavljala podrobnejšo namensko rabo kmetijskih zemljišč. Nov koncept ne predvideva več možnosti spreminjanja območij TVKZ po desetih letih od uveljavitve prostorskega akta, s katerim bodo območja TVKZ določena.

Predlog zakona predvideva odstop od ureditve po zakonu o lokalni samoupravi, v skladu s katerim ima lokalna skupnost pristojnost prostorskega načrtovanja. Če namreč lokalna skupnost v predpisanem roku ne bo določila območij TVKZ, jih bo za lokalno skupnost določila vlada z uredbo na podlagi kriterijev iz prvega odstavka 3.c člena. Predlagana ureditev sledi cilju čimprejšnje določitve območij TVKZ na ravni celotne države.

Podrobnejše pogojev za določitev TVKZ in vsebino strokovnih podlag predpiše minister.

K 4. členu

S spremenjenim 3.č členom se ureja vrstni red načrtovanja na kmetijskih zemljiščih v okviru prostorskih akti lokalnih skupnostih, s katerimi so območja TVKZ že določena. Koncept načrtovanja na kmetijskih zemljiščih ostaja enak kot to velja po sedanji ureditvi.

K 5. členu

S spremenjenim 3.d členom se ureja posege, ki jih je dopustno načrtovati na območju TVKZ in izravnalne ukrepe, ki jih mora lokalna skupnost pri tem upoštevati. Nabor posegov, ki bodo dopustni na območju TVKZ, je zelo omejen. Gre predvsem za posege, ki so povezani z obstoječo ali načrtovano prostorsko ureditvijo državnega pomena s področja cestne infrastrukture.

Z namenom ohranjanja kvote TVKZ se bo na območje TVKZ lahko posegalo le, če se bo s prostorskim aktom hkrati določilo novo območje TVKZ. Novo območje TVKZ bo treba določiti v obsegu in glede na kakovost zemljišč, ki bodo izgubljena z načrtovanim posegom, pri čemer bo lahko povezano z obstoječim območjem TVKZ, lahko pa se bo določilo novo samostojno območje TVKZ v površini najmanj 2 hektarjev.

K 6. členu

S spremenjenim 3.e členom se ureja načrtovanje objektov, ureditev in drugi posegov na kmetijska zemljišča brez spremembe namenske rabe. Na območju TVKZ kmetijski objekti po velikosti ne bodo smeli presežati enostavnih objektov, na ostalih kmetijskih zemljiščih pa nezahtevnih objektov v skladu s predpisom, ki ureja razvrščanje objektov glede na zahtevnost gradnje. Natančneje se opredeljujejo tudi dopustni gradbeno inženirski objekti ter drugi posegi na kmetijska zemljišča, ki niso objekti.

K 7. členu

Spremenjeni 3.f člen ureja možnost načrtovanja prostorskih ureditev državnega pomena na območjih TVKZ, ob upoštevanju izravnalnih ukrepov. Na območjih TVKZ bo dopustno načrtovati enake prostorske ureditve državnega pomena kot jih dopušča sedanja ureditev.

Načrtovanje prostorskih ureditev državnega pomena na območjih TVKZ bo dopustno ob upoštevanju izravnalnih ukrepov kot veljajo pri načrtovanju prostorskih ureditev lokalnega pomena na območjih TVKZ.

Koncept načrtovanja prostorskih ureditev državnega pomena na kmetijskih zemljiščih ostaja enak kot velja po sedanji ureditvi (upoštevanje prednostnega vrstnega reda, upoštevanje obstoječih omrežij prometne in gospodarske javne infrastrukture, racionalno načrtovanje, ohranjanje kmetijskih zemljišč in njihove zaokroženosti).

Na novo je predvidena metodologija za ocenjevanje vplivov posegov na kmetijska zemljišča na podlagi katere bo za vsako variantno rešitev izdelan izračun integralne ocene vpliva na kmetijska zemljišča. Variantna rešitev, ki bo imela najmanjši vpliv na kmetijska zemljišča, je z vidika varstva kmetijskih zemljišč najsprejemljivejša.

Zaradi novega koncepta določitve TVKZ se s spremenjenim 3.f členom ukinjajo organizacije, ki izdelujejo strokovne podlage s področja kmetijstva.

K 8. členu

3.f.a člen

Če z državnim prostorskim načrtom, ki posega na območje TVKZ, ni mogoče vzpostaviti novega območja TVKZ, kar ima za posledico zmanjšanje kvote TVKZ, predlog zakona predvideva za investitorja višjo odškodnino zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča, ki bo po novem namenjena tudi vzpostavitvi nadomestnih območij TVKZ.

3.fb člen

S 3.fb členom se ureja omilitvene in izravnale ukrepe po predpisih, ki urejajo ohranjanje narave, kar je bila do sedaj vsebina 3.č člena.

3.fc člen

S 3.fc členom se ureja načrtovanje kmetijskih objektov v okviru občinskih podrobnih prostorskih načrtov (v nadaljevanju: OPPN). Z OPPN bo na kmetijskih namenski rabi (brez spremembe namenske rabe kmetijskega zemljišča) mogoče načrtovati določene objekte, ki so neposredno namenjeni kmetijski dejavnosti in so po predpisih o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena uvrščeni v skupino nestanovanjskih kmetijskih stavb. Na kmetijskih zemljišč bo gradnja omenjenih objektov mogoča le ob predhodno sprejetem OPPN. V postopek OPPN bodo lahko vključene le pobude kmetijskih gospodarstev, ki bodo izpolnjevala določene pogoje.

K 9. členu

Spremenjeni 3.h člen določa sredstva, zbrana iz naslova odškodnin zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča, za vir financiranja vzpostavitve nadomestnih območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč. Strokovne podlage bodo po novem financirane le v določenem znesku.

K 10. členu

Ker po predlagani ureditvi v prostorskih aktih ne bodo več določena območja za odpravljanje zaraščanje, je potrebno črtanje tretje alineje prvega odstavka 7. člena. Predlagane spremembe četrtega in petega odstavka so nomotehnična uskladitev s prvim odstavkom tega člena.

K 11. členu

S spremembo 17.a člena se širi krog upravičencev s katerimi lahko lastnik sklene darilno pogodbo, katere predmet so kmetijska zemljišča, gozdovi ali kmetija. Po predlagani ureditvi lahko lastnik sklene darilno pogodbo z osebami prvega, drugega in tretjega dednega reda v skladu z zakonom, ki ureja dedovanje. Za omenjene osebe je običajno sklepanje tovrstnih pogodb, zato jih s tem zakonom ne smemo omejevati.

Prav tako ni dodatnih omejitev za sklenitev darilne pogodbe z zetom, snaho oziroma zunajzakonskim partnerjem otroka ali posvojenca, otrokom zakonca oziroma zunajzakonskega partnerja ter pastorkom, zakoncem oziroma zunajzakonskim partnerjem tete ali strica. Gre za osebe, za katere je utemeljeno pričakovati, da je njihov resnični namen sklepati tovrstne pogodbe in ne, da se s tovrstnimi pogodbami zlorablajo določbe zakona, ki urejajo prednostni vrstni red upravičencev pri nakupu kmetijskih zemljišč.

K 12. členu

Po predlagani ureditvi odobritev pravnega posla ne bo potrebna, če gre za darilno pogodbo iz 17.a člena tega zakona, kar bo razbremenilo upravne enote in bistveno skrajšalo tovrstne postopke.

K 13. členu

S spremenjenim 20. členom se določa, da mora ponudba namesto podatka o katastrski kulturi vsebovati podatek o boniteti zemljišča. Od 30. junija 2013 se v zemljiškem katastru ne vodijo več podatki o vrstah rabe, katastrskih kulturah in katastrskih razredih, zato se predlaga, da ponudba namesto podatka o katastrski kulturi vsebuje podatek o boniteti zemljišča. Bonitetne točke se vodijo na zemljiško parcelo v zemljiškem katastru in izkazujejo proizvodno sposobnost zemljišča, glede na naravne in gospodarske pogoje za kmetijsko oz. gozdno proizvodnjo. Ti pogoji so: lastnosti tal, klime, reliefa in posebnih vplivov, kot so skalovitost, poplavnost, sušnost, odprtost in zaprtost, zasenčenost in vetrovnost.

K 14. členu

Po veljavni ureditvi mora biti izjava o sprejemu ponudbe poslana prodajalcu priporočeno s povratnico. Po predlagani ureditvi potencialnim kupcem ne bo več potrebno pošiljati izjave o sprejemu ponudbe prodajalcu, ampak samo upravni enoti. Upravna enota skladno z drugim odstavkom 21. člena po preteku roka za sprejem ponudbe obvesti vse sprejemnike ponudbe in prodajalca o tem kdo je sprejel ponudbo. Gre za razbremenitev strank v postopku, predlagana ureditev pa naj bi zmanjšala število sporov v zvezi s pravilnim sprejemom ponudbe.

K 15. členu

S tem členom se predlaga črtanje določbe, ki omogoča pridobitev statusa kmeta zgolj na podlagi izjave osebe, da bo šele pridobila kmetijska zemljišča ter, da bo na teh zemljiščih pridobivala pomemben del dohodka. Ta določba, ki je v praksi povzročila veliko zlorab instituta statusa kmeta, je namreč omogočala pridobitev statusa kmeta osebi, ki se ni ukvarjala s kmetijsko dejavnostjo, in je torej ni mogoče šteti za kmeta. Na ta način je lahko pridobil status kmeta praktično kdorkoli.

K 16. členu

Po ZKZ se lahko predlog za uvedbo komasacijskega postopka vložijo, če se s komasacijo strinjajo lastniki kmetijskih zemljišč, ki imajo v lasti več kot 67 odstotkov površin zemljišč na predvidenem komasacijskem območju. Če gre za zemljiško parcelo v solastnini se v skladu z zakonom, ki ureja stvarnopravna razmerja, šteje, da se solastniki strinjajo z uvedbo komasacijskega postopka, če odločitev o tem sprejmejo soglasno. Ker je soglasje v praksi težko doseči, se z novim odstavkom 56. člena predlaga, da se za zemljiško parcelo v solastnini odločitev o uvedbi komasacijskega postopka sprejme s soglasjem več kot dveh tretjin solastnikov glede na njihove solastniške deleže.

K 17. členu

Z novim odstavkom 82. člena se predlaga, da se za zemljiško parcelo v solastnini odločitev o uvedbi osuševanja, velikega namakalnega sistema ali zahtevno agromelioracijo sprejme s soglasjem več kot dveh tretjin solastnikov glede na njihove solastniške deleže. Po sedanji ureditvi morajo namreč odločitev o tem sprejeti vsi solastniki, kar pa v praksi predstavlja velike težave.

V skladu z veljavnim zakonom je predvidena le izjava lastnikov, da se strinjajo z uvedbo namakalnega sistema. Ko je bil namakalni sistem zgrajen se nekateri lastniki, ki so se sicer strinjali z uvedbo le tega, niso priključili nanj. To predstavlja v praksi težave, ker je sistem previden za več enot in investicija zaradi tega ne dosega ustreznega donosa.

Po predlagani ureditvi predlog za uvedbo melioracije ne bo več vseboval predlagane ureditve lastnine melioracijskih objektov in naprav po končani melioraciji, saj se lastnina melioracijskih objektov ureja v pogodbenem razmerju med investitorjem in lastnikom zemljišč. Prav tako se predlaga sprememba

ureditve po kateri mora biti investitor pravna oseba ter upravljavec melioracijskega sistema. Investitor je namreč lahko tudi fizična oseba, upravljanje melioracijskih sistemov pa ureja Zakon o kmetijstvu.

K 18. členu

Upravljanje in vzdrževanje melioracijskih sistemov ureja zakon, ki ureja kmetijstvo, zato je potrebno črtanje določb tretjega in četrtega odstavka 91. člena.

K 19. členu

S tem členom se črta obveznost upravnih enot, da Geodetski upravi RS posredujejo podatke o parcelah, ki so v posameznem melioracijskem območju, saj upravne enote s temi podatki ne razpolagajo.

K 20. členu

Podrobnejši predpis o uvedbi, izvajanju, upravljanju, delovanju in vzdrževanju melioracijskih sistemov ni potreben, zato se predlaga črtanje 98. člena.

K 21. členu

Predlagana sprememba je nomotehnična uskladitev s spremenjenim 3.e členom.

K 22. členu

Predlagana sprememba je nomotehnična uskladitev s spremenjenim 3.f členom.

K 23. členu

Predlagana sprememba je nomotehnična uskladitev s spremenjenim 3.e in 3.h členom.

K 24. členu

Člen določa rok v katerem vlada sprejeme podzakonski predpis iz tega zakona.

K 25. členu

S tem členom se določa rok, v katerem minister sprejme podzakonske predpise iz tega zakona.

K 26. členu

Člen določa sofinanciranje strokovne podlage, če je prostorski akt, s katerim se določijo območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč, sprejet v predpisanem roku.

K 27. členu

Člen določa rok za sprejem prostorskih aktov, s katerimi se določijo območja trajno varovanih kmetijskih zemljišč.

K 28. členu

S tem členom se ureja prehodno obdobje za postopek sprejemanja prostorskih aktov lokalnih skupnosti glede spremembe namenske rabe kmetijskih zemljišč ter izdajanje smernic in mnenj ministrstva.

K 29. členu

S tem členom se ureja prehodno obdobje za načrtovanje prostorskih ureditev državnega pomena na kmetijskih zemljiščih.

K 30. členu

S tem členom se ureja prehodno obdobje za presojo variantnih rešitev predlaganih prostorskih ureditev državnega pomena.

K 31. členu

S tem členom se ureja pridobivanje podatkov o namenski rabi kmetijskih in gozdnih zemljišč za potrebe določitve kvote trajno varovanih kmetijskih zemljišč in globa za primer, če lokalna skupnost ne posreduje podatkov v predpisanem roku. Globa se predlaga zaradi škode, ki bi nastala državi, ki zaradi neposredovanja podatkov s strani lokalne skupnosti, ne bi mogla določiti kvote trajno varovanih kmetijskih zemljišč, ki bo podlaga za določitev območij trajno varovanih kmetijskih zemljišč v lokalni skupnosti.

K 32. členu

S tem členom se ureja prehodno obdobje za načrtovanje kmetijskih objektov na kmetijskih zemljiščih.

K 33. členu

S tem členom se ureja začetek uporabe določbe tretje alineje 3.e člena tega zakona.

K 34. členu

Člen določa prehodno obdobje glede postopkov prometa s kmetijskimi zemljišči, gozdovi ali kmetijami.

K 35. členu

S tem členom se določa uveljavitev zakona.